

Pasen

5 april 2026

—

decanaat Ieper - Poperinge

Aperitief: Dan zal ik leven (Trijntje Oosterhuis)

<https://www.youtube.com/watch?v=NH80MQSJEJo>

Het zal in alle vroegte zijn als toen.
De steen is weggerold. Ik ben uit de grond opgestaan.
Mijn ogen kunnen het licht verdragen.
Ik loop en struikel niet.
Ik spreek en versta mijzelf.
Mensen komen mij tegemoet. Wij zijn in bekenden veranderd.

Het zal in alle vroegte zijn als toen.
De ochtendmist trekt op.
Ik dacht een dorre vlakke te zien.
Volle schoven zie ik, lange halmen, aren, waarin de korrel zwelt.
Bomen omranden het bouwland.
Heuvels golven de verte in, bergopwaarts, en worden wolken.

Daarachter, kristal geworden, verblindend,
de zee, die haar doden teruggaf.

Wij overnachten in elkaars schaduw.
Wij worden wakker van het eerste licht.
Alsof iemand ons bij naam en toenaam heeft geroepen.
Dan zal ik leven. Dan zal ik leven. Dan zal ik leven.
Dan zal ik leven. Dan zal ik leven. Dan zal ik leven.
Dan zal ik leven.

(Huub Oosterhuis)

Openingslied: De Heer is waarlijk opgestaan (ZJ 414)

https://www.youtube.com/watch?v=V_mWwABKspw

refrein: De Heer is waarlijk opgestaan, alleluia!

Jezus deed de dood teniet. Zing daarom het hoogste lied. *refrein*

Vrouwen uit Jeruzalem, kwamen vroeg en zochten Hem. *refrein*

En hoe groot was hun verdriet, want zij vonden Jezus niet. *refrein*

Maar een engel sprak hen aan: 'Die gij zoekt is opgestaan'. *refrein*

'Denkt toch aan zijn eigen woord, dat gij vroeger hebt gehoord'. *refrein*

'Hij de grote mensenzoon, gaat door 't graf heen naar zijn troon'. *refrein*

'Zoekt Hem bij de doden niet, maar zingt mee het hoogste lied'. *refrein*

Welkom:

Op deze nieuwe morgen
komen we samen rondom de nieuwe paaskaars
die we gisterenavond in de Paaswake ontstoken hebben:
rondom een lichtende vlam die ons de weg wijst,
rondom een vuur dat ons hart verwarmt,
rondom een symbool van Gods onstuitbare levenskracht.
Vandaag mogen we vreugdevol vieren
dat er een weg is voorbij alle lijden en dood,
dat er in onze wereld een kracht is
die sterker is dan het kwaad,
dat Gods liefde niet doodloopt in het graf
maar dat graf openbreekt.

Gebed om ontferming:

Vanuit ons geloof in Gods onstuitbare levenskracht
keren we ons oprecht naar God toe
en bidden dat God ook vandaag bij ons aanwezig komt.

L.: Heer, Uw barmhartigheid heeft de kracht
om ijskoude harten te doen smelten.
Steek dan ook ons hart aan met Uw barmhartigheid,
en kom ook vandaag bij ons aanwezig.
Heer, ontferm U over ons.

Christus, Uw licht heeft de kracht
om zelfs het diepe duister van de dood te verjagen.
Laat dan ook Uw licht over ons schijnen
en kom ook vandaag bij ons aanwezig.
Christus, ontferm U over ons.

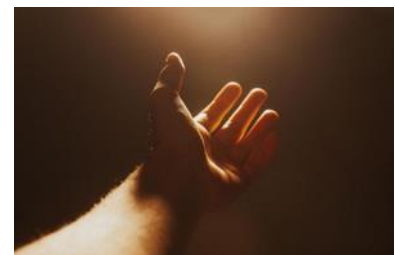
Heer, Uw goedheid heeft de kracht
om zelfs het vreselijkste kwaad om te buigen.
Raak dan ook ons aan met Uw goedheid
en kom ook vandaag bij ons aanwezig.
Heer, ontferm U over ons.

Moge de barmhartige God die Jezus deed verrijzen
onze zonden en onze kleinheid vergeven,
ons hart bemoedigen en doen herleven
en ons geleiden tot de ware vreugde. Amen.

Eer aan God:

Eer aan God in de hoge,
en vrede op aarde
aan de mensen die Hij liefheeft.

Wij loven U,
wij prijzen en aanbidden U.
Wij verheerlijken U en zeggen U dank
voor uw grote heerlijkheid.

Heer God, hemelse Koning,
God, almachtige Vader;
Heer, eniggeboren Zoon,
Jezus Christus.

Heer God, Lam Gods,
Zoon van de Vader;
Gij die wegneemt de zonden der wereld,
ontferm U over ons.

Gij die wegneemt de zonden der wereld,
aanvaard ons gebed;
Gij die zit aan de rechterhand van de Vader,
ontferm U over ons.

Want Gij alleen zijt de Heilige,
Gij alleen de Heer.
Gij alleen de Allerhoogste: Jezus Christus,
met de Heilige Geest in de heerlijkheid
van God de Vader. Amen.

Openingsgebed:

Barmhartige en liefdevolle God,
vandaag vieren wij dat niets Uw levenskracht kan tegenhouden
en dat Uw liefde zelfs de dood overwint.
Wij bidden U: sterk ons vertrouwen
op Uw reddende aanwezigheid,
laat ons Uw lichtbrengers zijn in onze duistere wereld,
en doe ons steeds meer gelijken op Jezus,
Uw zoon en onze broeder – amen.

Eerste lezing: Uit de Handelingen van de apostelen (Hand. 34a.37-43)

34 Petrus nam het woord en sprak: [...]
37 'U weet wat er gebeurd is in heel het joodse land,
hoe het begon in Galilea, na de doop die Johannes verkondigde:
38 God zalfde Jezus uit Nazareth met heilige Geest en kracht;
Hij trok weldoende rond en genas allen
die in de macht waren van de duivel, want God was met Hem.
39 En wij zijn de getuigen van alles wat Hij gedaan heeft
in het land van de joden en in Jeruzalem.
Zij hebben Hem gedood door Hem aan een kruis te slaan.
40 Maar God heeft Hem weer tot leven gewekt op de derde dag
en Hem aan de mensen laten verschijnen,
41 niet aan het hele volk, maar aan enkele getuigen
die tevoren door God waren aangewezen, aan ons,
die met Hem gegeten en gedronken hebben na zijn opstanding uit de doden.
42 Hij heeft ons opgedragen daarvan getuigenis af te leggen
en aan het volk bekend te maken
dat Hij het is die door God is aangesteld als rechter over de levenden en de doden.
43 Van Hem getuigen alle profeten dat ieder die in Hem gelooft, door zijn naam
vergeving van zonden verkrijgt.'

Tussenzang: Psalm 118 (117) 1-2, 16ac-17, 22-23

**Refrein: Alleluia, Alleluia, Alleluia.
Dit is de dag die de Heer heeft gemaakt.
Wij zullen hem vieren in blijdschap.**

Brengt dank aan de Heer, want Hij is genadig,
eindeloos is zijn erbarmen!

Stammen van Israël, dankt de Heer,
eindeloos is zijn erbarmen!

De Heer greep in met krachtige hand,
de hand van de Heer heeft mij opgericht.

Ik zal niet sterven maar blijven leven
en alom verhalen het werk van de Heer.

De steen die de bouwers hebben versmaad,
die is tot hoeksteen geworden.

Het is de Heer, die dit heeft gedaan,
een wonder voor onze ogen.

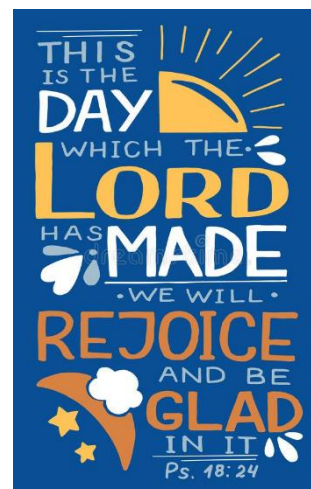
of: Dit is de dag (ZJ 413)

<https://www.youtube.com/watch?v=coW7-Abr3pU>

Dit is de dag die de Heer heeft gemaakt en gegeven.
Laat ons Hem loven en danken, verheugd dat wij leven.
Diep in de nacht heeft Hij verlossing gebracht.
Heeft Hij ons licht aangeheven.

Waren wij dood door de zonde verminkt en verloren.
Doven van harte, verhard om zijn woord niet te horen.
Hij is zo groot, Hij overmande de dood.
Wij zijn in Jezus herboren.

Nu zend uw Geest, als een vuur, als een stem in ons midden.
Dat wij van harte elkander verstaan en beminnen.
En zo voortaan eren Gods heilige Naam.
En Hem in waarheid aanbidden.

Tweede lezing: Uit de eerste Korintiërsbrief (1 Kor. 5, 6-8)

Zusters en broeders,
6 u hebt geen enkele reden om zo zelfvoldaan te zijn.
Weet u niet dat al een beetje zuurdesem genoeg is
om het hele deeg zuur te maken?
7 Doe de oude zuurdesem weg en wees als vers deeg.
U moet zijn als ongedesemd brood, want ons paaslam is geslacht: Christus.
8 Laten we daarom het feest niet vieren
met de oude zuurdesem van kwaad en boosheid,
maar met het ongedesemde brood van reinheid en waarheid.

Sequentie van Pasen – Victimae Paschali Laudes:

<https://www.youtube.com/watch?v=AneBNAmTyr8>

Victimae paschali laudes immolent Christiani.
Agnus redemit oves: Christus innocens Patri reconciliavit peccatores.
Mors et vita duello conflixere mirando: dux vitae mortuus regnat vivus.
Dic nobis, Maria, quid vidisti in via?
Sepulcrum Christi viventis: et gloriam vidi resurgentis.
Angelicos testes, sudarium et vestes.
Surrexit Christus spes mea: praecedet suos in Galilaeam.
Scimus Christum surrexisse a mortuis vere: tu nobis, victor Rex, miserere.
Amen. Alleluia

Laat ons 't Lam van Pasen loven, 't Lam Gods met offers eren.
Ja het Lam redt de schapen, Christus brengt door zijn onschuld
ons arme zondaren tot de Vader.
Dood en leven, o wonder, moeten strijden tesamen.
Die stierf, Hij leeft, Hij is onze Koning.
Zeg het ons, Maria, wat is 't dat gij gezien hebt?
Het graf van Christus dat leeg was,
de glorie van Hem die opgestaan is, eng'len als getuigen,
de zweetdoek en het doodskleed.
Mijn hoop, mijn Christus in leven! Zie Hij gaat u voor naar Galilea.
Waarlijk Christus is verrezen: stond op uit de doden.
O Koning, onze Held, geef ons vrede. Alleluia

Evangelie: (Joh. 20, 1-9 + 10-18)

Uit het heilig evangelie van onze heer Jezus Christus volgens Johannes.

- 1 Op de eerste dag van de week, in alle vroegte, toen het nog donker was, ging Maria van Magdala naar het graf. Ze zag dat de steen voor de opening was weggehaald.
- 2 Snel liep ze weg, naar Simon Petrus en de andere leerling, die van wie Jezus hield. 'Ze hebben de Heer uit het graf weggehaald', zei ze. 'Wisten we maar waar ze Hem hebben neergelegd!'
- 3 Daarop gingen Petrus en de andere leerling op weg naar het graf.
- 4 Ze liepen beiden snel, maar de andere leerling rende vooruit, sneller dan Petrus, en hij kwam als eerste bij het graf.
- 5 Hij wierp er een blik in en zag de linnen doeken liggen, maar hij ging niet naar binnen.
- 6 Even later kwam Simon Petrus, en hij ging het graf wel in. Ook hij zag de linnen doeken, 7 en hij zag dat de doek die Jezus' gezicht had bedekt, niet bij de andere doeken lag, maar apart opgerold en helemaal apart.
- 8 Toen pas ging ook de andere leerling, die het eerst bij het graf was aangekomen, naar binnen. Hij zag en kwam tot geloof.
- 9 Ze begrepen toen nog niet wat de Schrift zei: dat Hij uit de doden moest opstaan.
- (10 Daarop gingen de leerlingen terug naar huis.
- 11 Maria echter stond bij het graf en huilde. En terwijl ze zo huilde, wierp ze een blik in het graf 12 en zag daar twee in het wit geklede engelen zitten, de een aan het hoofdeinde, de ander aan het voeteneinde van de plaats waar Jezus had gelegen.
- 13 Ze vroegen haar: 'Waarom huil je?' Ze antwoordde: 'Ze hebben mijn Heer weggehaald en ik weet niet waar ze Hem hebben neergelegd!'
- 14 Na deze woorden keerde Maria zich om en zag Jezus staan, maar ze wist niet dat het Jezus was. 15 Jezus vroeg: 'Waarom huil je? Zoek je iemand?' Maria dacht dat het de tuinman was en zei: 'Als u het bent die Hem hebt weggehaald, vertel me dan waar u Hem hebt neergelegd; dan kan ik Hem laten halen.'
- 16 Toen zei Jezus tegen haar: 'Maria!' Nu keerde ze zich om en zei tot Hem: 'Rabboeni!' (Dat is het Hebreeuws voor: meester.)

17 'Klamp je niet aan mij vast', zei Jezus. 'Ik moet nog opstijgen naar de Vader. Ga liever naar mijn broeders en zeg tegen hen dat Ik opstijg naar mijn Vader, die ook jullie Vader is, naar mijn God, die ook jullie God is.'

18 Daarop ging Maria van Magdala aan de leerlingen verkondigen: 'Ik heb de Heer gezien', en ze vertelde hun wat Hij tegen haar gezegd had.

Overweging(en):

Pasen 2026

Ik voor mij herinner het alsof het gisteren was.

Allicht u ook...

Onze eerste verliefdheid.

Misschien denkt u, niet onterecht: wat een vreemd begin voor een paasboodschap.

Ik denk ook wel dat er mensen zijn die het niet kennen...

En dat kan alleen maar jammer zijn...

Die eerste keer verliefd zijn...

Voor sommigen werd het een heel leven samen, een gezin, iets blijvends.

Voor anderen was het een kort, mooi moment dat weer voorbijging.

Maar wat heeft dat met Pasen te maken?

Misschien dit:

we zijn het een beetje kwijtgeraakt dat het heilige ook in gewone dingen zit. Alsof liefde iets "aards" is en geloof iets "hoogs". Terwijl ze eigenlijk bij elkaar horen.

Want als je ooit verliefd bent geweest, weet je wat er gebeurt:

de wereld verandert.

Alles lijkt lichter. Mooier. Intenser.

Je kijkt anders naar mensen, naar dingen, naar jezelf.

Je leeft meer.

In het Engels zeggen ze zo mooi: to be in love — "in liefde zijn".

Misschien is dat wel precies waar Pasen over gaat.

In het paasverhaal zelf is Jezus er niet zomaar zichtbaar. Maar er gebeurt wel van alles rond Hem.

Mensen komen in beweging.

Maria Magdalena gaat al vroeg, nog in het donker, naar het graf.

Waarom doet ze dat?

Omdat ze van Hem houdt.

En die twee leerlingen? Die rennen.

Mensen rennen alleen als iets er echt toe doet. Als hun hart sneller klopt.

wellicht is dat de kern van Pasen: God houdt van de wereld.

...Houdt echt van de wereld.

...Echt.

Alsof Hij opnieuw voor ons kiest.

In Jezus laat Hij dat zien — en probeert Hij iets in ons wakker te maken.

Iets dat misschien een beetje ingeslapen is geraakt.

Misschien herken je dat wel:

dat je geloof ooit levendiger was.

dat je hart sneller klopte.

dat er meer verwachting was.

Pasen zegt: ga daar nog eens naar terug.

Herinner je hoe het voelde.

Want aan het begin van geloof — en eigenlijk van elke echte verbinding — staat liefde.

Geen plicht. Geen regels. Maar liefde.

Pasen is een uitnodiging:

kan er weer iets gaan leven in jou?

Kan je hart weer een beetje sneller kloppen?

Kan er opnieuw verwondering zijn?
Pasen is opstaan.
Niet alleen van Jezus — maar ook van onszelf.
Het is de vreugde van mensen die zich weer herinneren wat liefde is.
En misschien is dat wel het mooiste:
dat hemel en aarde niet zo ver uit elkaar liggen als we soms denken.
Ze horen bij elkaar.
Wij zijn daar het bewijs van.
Pasen zegt:
God kiest opnieuw voor deze wereld.
Voor ons.
En misschien...
mogen wij ook opnieuw kiezen.

(Wim Seynaeve)

Op de ochtend van Pasen lezen we elk jaar uit het evangelie volgens Johannes, die ons vertelt hoe Maria van Magdala op pad gaat 'in alle vroegte, toen het nog donker was'. Johannes is de enige evangelist die het zo vertelt. Ook de andere evangelisten vertellen hoe enkele vrouwen onder wie Maria het graf leeg aantreffen, maar bij hen is Maria niet alleen en gebeurt het wanneer de zon al is opgegaan, bij het aanbreken van de dag. En bij de anderen gaan de vrouwen ook op weg met een doel: ze willen Jezus' lichaam alsnog balsemen omdat hij na zijn kruisiging haastig werd begraven. Volgens Johannes echter hebben Nicodemus en Jozef van Arimatea dat al gedaan toen ze Jezus' lichaam in het graf neerlegden. Johannes scheidt met andere woorden het beeld van Maria die doelloos in het duister rondzwerft – letterlijk maar ook figuurlijk. Hij stelt Maria voor als iemand die slechts kan dromen van het aanbreken van een nieuwe morgen, nu haar leven overhoop is gehaald door Jezus' dood.

Is dit ook niet hoe wij ons voelen in de wereld van vandaag? Voelen ook wij ons niet alsof we rondzwerfen in het duister en slechts kunnen dromen dat er een nieuwe morgen zal aanbreken? Dromen wij niet van een nieuwe morgen voor onze door oorlog en geweld getekende wereld, waar autoritaire leiders zich op geen enkele manier nog bekommeren om mensenrechten en zich elke mogelijke oorlogsmisdaad lijken te kunnen veroorloven? Dromen wij niet van een nieuwe morgen voor onze gepolariseerde samenleving, waar haat welig tiert op (anti-)sociale media en nodeloos wonden slaat bij mensen? Dromen wij niet van een nieuwe morgen voor onze door misbruikschandalen gekwetste kerk, die maar blijft worstelen met zichzelf en met achterhaalde denkbeelden over de verhouding tussen mannen en vrouwen of over de liefde tussen twee mensen?

En misschien zijn wij op al die vlakken wel geneigd om vooral in Gods richting te kijken om die nieuwe morgen mogelijk te maken. Ook dan echter kunnen we leren van Maria in het evangelie. Het duurt een tijd voor ze Jezus herkent, en wanneer ze hem dan herkent, zegt Jezus tot haar: 'klamp je niet aan Mij vast'. (Joh 20,17). Als we al ons hoop vestigen op een wonderlijk ingrijpen van God, dan dreigen we van een kale reis terug te komen – want zelfs God is machteloos als er mensen in de weg staan. Dat wordt zeer duidelijk in Jezus' lijden en sterven: als mensen elkaar kwaad willen aandoen, dan kunnen ze zelfs Gods zoon aan een kruis slaan en laten sterven. Maar net daarin schuilt de essentie van Jezus' verrijzenis: hoezeer mensen de liefde die we God noemen ook geweld aandoen, nooit kunnen ze die liefde kleinkrijgen – nooit kunnen ze de vonk van de hoop uitdoven. Het evangelie vertelt niet alleen hoe Jezus is opgestaan, maar ook – en misschien wel vooral – hoe Maria is opgestaan. Bij het graf dat herinnert aan het vreselijke lijden dat mensen elkaar aandoen, maakt ze een ommekeer en laait de vonk van de hoop weer op. Daar, bij het graf, breekt voor haar een nieuwe morgen aan wanneer zij begrijpt wat haar nu te doen staat: niet zich vastklampen aan Jezus, maar zelf zijn werk voortzetten en er zo voor zorgen dat wat met Hem begonnen is, niet doodloopt in het graf.

Wij staan precies voor dezelfde uitdaging als Maria in onze geschonden wereld, in onze gepolariseerde samenleving, in onze gekwetste kerk. Wij kunnen op ons eentje geen einde maken aan het geweld in de wereld, wij kunnen op ons eentje de haat en de polarisering niet bannen uit onze samenleving, wij kunnen op ons eentje onze kerk niet maken tot een plek waar eindelijk alle mensen in alle opzichten als gelijkwaardig worden

behandeld, mannen en vrouwen, welke geaardheid zij ook hebben. Het belet echter niet dat wij in wat we dag in, dag uit doen, concrete daden van liefde kunnen stellen die ertegen in gaan. Ook in een duistere wereld waar mensen die Gods liefde belichamen aan een kruis worden geslagen, kunnen wij die liefde concreet maken in daden van kleine goedheid en medemenselijkheid. En daarmee maken we geen verschil op wereldschaal, maar wel in het leven van concrete mensen – en misschien is het wel net zo dat we de wereld, de samenleving en de kerk kunnen veranderen. Als wij op Pasen opkijken naar de paaskaars die we in de Paaswake ontstoken hebben, laat ons dan bedenken dat één enkele kaars het vermogen heeft om licht te brengen in een donkere ruimte. Laat het ons inspireren om zelf te zijn als zo'n kaars in duistere tijden. Zalig Pasen.

(Hans Debel)

Wie in zijn leven al met de dood in aanraking kwam, wanneer een geliefde sterft, weet hoe zwaar de duisternis kan wegen. Alles lijkt stil te vallen, alsof het leven zelf even zijn adem inhoudt. Zo begint ook die vroege paasmorgen. Maria Magdalena is onderweg naar het graf. Ze treurt. Ze zoekt nog een laatste nabijheid, een moment om afscheid te nemen van Jezus. Loslaten lukt nog niet. Zijn dood is zo definitief, zo onherroepelijk – zoals bij ieder mens – en tegelijk zo onrechtvaardig hard.

Met zijn kruisdood lijken ook alle hoopvolle dromen begraven: dromen van een nieuwe wereld, van een andere manier van leven, van Gods nabijheid onder de mensen. Alles lijkt ten einde.

En dan wordt zelfs dat laatste moment van afscheid haar ontnomen. Het graf is open. Leeg. Haar eerste gedachte is begrijpelijk: grafschennis. Iemand heeft Hem weggenomen. Verontwaardigd en in verwarring gaat ze het vertellen aan de leerlingen.

Petrus en de andere leerling haasten zich naar het graf. Ze zien wat er gebeurd is, maar begrijpen het niet. Petrus blijft achter met vragen, nog steeds zoekend, nog steeds getekend door zijn eerdere twijfel en falen. Het lege graf brengt hem niet tot geloof. Ook de Schrift lijkt hem nog geen helderheid te geven.

Alleen de andere leerling – de geliefde leerling – “zag en geloofde”. Maar wat hij precies geloofde, blijft in stilte gehuld. Geen triomf, geen uitbundigheid. Eerder een stille, aarzelende stap. Daarna keren ze gewoon terug naar huis.

Het Johannesevangelie maakt het ons duidelijk: een leeg graf op zich doet niemand geloven in verrijzenis. Dat geloof groeit niet uit wat we zien, maar uit wat ons innerlijk wordt aangereikt. Het is God zelf die ons daarin meeneemt.

Misschien is dat wat er gebeurde bij die geliefde leerling: een eerste vermoeden dat God zijn mensen niet loslaat. Dat Hij ons niet alleen het leven schenkt, maar ons ook draagt – elke dag opnieuw. En als dat zo is, mogen we dan niet hopen dat Hij ons ook voorbij de dood blijft dragen? Zelfs wanneer het leven zo abrupt en onrechtvaardig wordt afgebroken?

Voor velen lijkt de dood vandaag het laatste woord te hebben. Maar het getuigenis van de leerlingen spreekt anders. Zij hebben iets ervaren dat sterker was dan de dood.

Maria Magdalena is daar het eerste teken van. Zij zocht een dode om te bewenen. Maar dan klinkt haar naam. Een stem die haar kent, die haar raakt. En plots ziet ze anders. Niet alleen met haar ogen, maar met haar hart.

“Hou mij niet vast,” krijgt ze te horen. Blijf niet staren naar wat voorbij is. Sluit je niet op bij het graf. Keer je om. Ga naar de mensen. Ontdek dat Ik leef – anders dan voorheen, maar niet minder werkelijk.

Dat is de beweging van Pasen: weg van het graf, naar het leven.

De vrouwen en de leerlingen hebben die stap gezet. En in die beweging hebben zij de Levende ervaren, midden onder hen.

Ook vandaag laat Hij zich vinden. Niet altijd zichtbaar, niet tastbaar zoals vroeger, maar wel aanwezig: waar mensen opstaan tegen onrecht, waar hoop sterker blijkt dan wanhoop, waar nieuw leven doorbreekt ondanks alles.

Die veerkracht is geen puur menselijke prestatie. Ze wordt ons geschonken. Ze groeit waar mensen elkaar dragen, waar ze leven delen, waar ze elkaar nieuwe kansen geven.

Pasen gebeurt ook vandaag — hier en nu. Zoals toen en in die hoop op een blijvende toekomst samen.

Maar je moet het willen zien. Met de ogen van het geloof.

(Hans Devos)

Op een dag ontdek je
dat er voor je hart een steen is gerold.
De bron van je leven blijkt een graf
van vergetelheid geworden.

Tevergeefs blij je zoeken
naar een God die afwezig lijkt.
In je binnenkant knaagt de vraag
of het wel mogelijk is
dat liefde het laatste woord zal hebben.

Angst, pijn, verdriet en zorgen
gooien stenen op je weg
die je verhinderen om naar 'binnen' te gaan
Je zoekt buiten jezelf om
in een wereld die omzwachteld lijkt
met twijfels en onbegrip.

Tot er een dag komt
waarop je beslist om naar binnen te gaan,
om te ontdekken dat er Iemand
de steen heeft weggerold
en al in jezelf tot leven kwam.

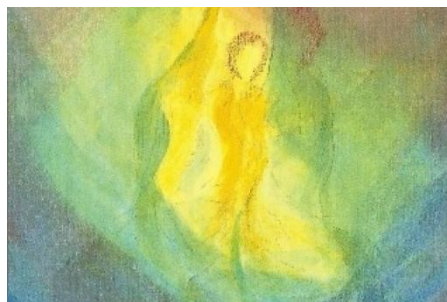
Ga maar naar binnen en ervaar
dat Pasen aan jou gebeurt.
Het is geen verhaal van lang vervlogen tijden
of over een verre toekomst.
Pasen gebeurt hier en nu.

In het diepst van jezelf
baant het licht van nieuw leven
zich een weg in het hart van jouw verhaal.
Jij bént het nieuwe leven. (Vincent Duyck)

Midden in het graf

In het graf van de dood,
van oorlog en onrecht,
van haat en angst,
heb ik een engel gezien.
Hij had geen vleugels
en zijn gewaad schitterde niet.
Neen, hij was heel gewoon,
een mens als ieder ander mens.
Hij was er, midden in het graf.

Hij was niet weggelopen van de mens
en zijn ellende,
Hij was er, in mijn angst en mijn onvrede,
in mijn onmacht, in de dood van velen.
Hij was er zoals God er altijd is,
midden in de dood...

Niet bang zijn, zei hij,
je hoeft de Levende hier niet te zoeken.
Maar breek de graven open,
maak de zwachtels los
die mensen gevangen houden in zichzelf,
toegeklapt in hun verdriet.
Herstel de onmacht en de angst,
wek een nieuw vertrouwen,
en wees er voor anderen.
Dan zul je Hem zien, de Levende,
daar gaat Hij u voor.
Wie God doet
is door geen grafsteen tegen te houden.

Aan u allen een zalig Pasen,
dat je midden het graf van de dood
een engel mag zien, een engel mag zijn. (Carlos Desoete)

Soms denken wij:
er is niets aan te doen.
Het leven op de wereld
is een duister kluwen
van geld en macht,
van wapens en drugs,
doordrenkt met 't zilte nat
van zoveel tranen in de nacht.

Soms denken wij:
er is niets aan te doen.
Het leven op de wereld
is een lijf aan lijf gevecht,
in 't groot, in 't klein.
De sterkste overwint,
de zwakke lijdt,
kan nergens nog terecht.

Zo was het op die donkere dag
toen God gekruisigd werd.

Verraden,
verkocht voor dertig zilverlingen,
en op de bergtop aan alleman getoond
om te bewijzen
dat kwaad de moeite loont.

Maar op die morgen
met het open graf
liet God ons zeggen
dat het anders kan,
dat in elke kleine mens
de veerkracht leeft
om sterker dan het onrecht,
zelfzeker op te staan.

Pasen
is geen feest om naar te kijken.
Pasen moet je voelen en beleven:
zelf verrijzen uit het duister kluwen
waarin je bent verstrikt
en, met de ogen knipperend in het morgenlicht,
getuigen dat Hij in jou verzezen is.

De steen is weg.
Het graf is leeg.
En uit de mist
van kille onmacht
die ons altijd weer
in het gezicht slaat,
stroomt zacht wat licht ons tegemoet.

Want Hij die dood was, leeft.
Hoop kan niet meer ontvreemd.
Er zal een morgen zijn,
van lachen en van troosten.

Wij horen op te staan.
Kom, geef een hand,
jij die ontmoedigd bent,
jij met je hoofd gebogen.
Wij mogen leven zonder angst.
Het woord dat Hij ons gaf
brandt in ons hart.
Wij leren zien wat nog niet is
met onze diepste ogen.
Er is een weg gebaad
voor iedereen
omzoomd met
bloesemende bomen.

(Kris Gelaude)

Woorden van geloof:

Wij geloven in God die Schepper is.
Hij heeft die schepping toevertrouwd aan mensen
en laat hen nooit in de steek.

Wij geloven in Jezus Christus.
Als geen ander is Hij beeld van God.
Wij geloven in Hem als iemand
die zijn leven deelde met de minsten
tot Hij niet meer kon.
Zelfs zijn dood was uit trouw aan hen.
Zo is Hij levend gebleven onder ons
tot op deze dag.

Wij geloven in Gods Geest,
die ons met warmte bezielt
en ons aanzet tot evangelisch handelen.
Deze Geest leeft in de gemeenschap van Jezus,
onze eigen Kerk hier op aarde.
Wij geloven in onze opdracht,
om in Jezus' naam deze aarde
in alle opzichten leefbaarder te maken.

Met Jezus voor ogen durven wij geloven
dat het leven geen einde kent
en voortgaat, van geslacht tot geslacht.
Dat wij allen eens thuis zullen komen
bij Hem, onze God en Vader,
want onze namen staan geschreven
in de palm van zijn hand. Amen.

Voorbeden

Ant.: God van leven en licht, maak alles nieuw, Alleluia

L.: Laat ons bidden voor iedereen die moet leven met oorlog, geweld of ruzie:
dat andere mensen voor hen Gods licht laten doorbreken.
God die ons wil verlossen, verhoor ons gebed.

Laat ons bidden voor iedereen die ziek is, eenzaam of triest:
dat zij blijven geloven in Gods liefde die geneest. God die ons wil verlossen,
verhoor ons gebed.

Laat ons bidden voor iedereen die binnenkort gedoopt of gevormd wordt:
dat zij Gods naam 'Ik zal er zijn voor U' waarmaken.
God die ons wil verlossen, verhoor ons gebed.

Laat ons bidden voor iedereen die gelooft in Jezus:
dat wij Gods vreugde uitstralen en kwetsbare mensen nabij zijn.
God die ons wil verlossen, verhoor ons gebed.

Lied: Panis Angelicus (César Franck)

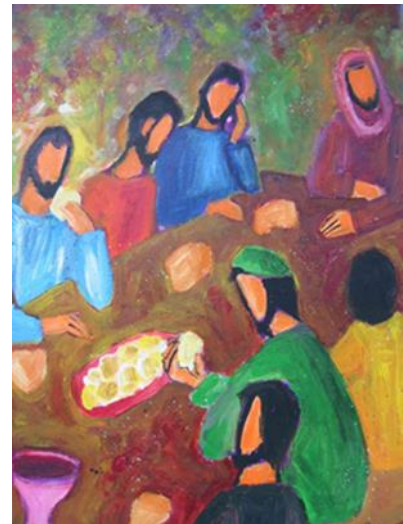
<https://www.youtube.com/watch?v=bnjV4YLzedU>

Panis angelicus
fit panis hominum;
Dat panis caelicus
figuris terminum:
O res mirabilis!
manducat Dominum
pauper, servus et humilis.
Te trina Deitas
unaque poscimus:
Sic nos tu visita,
sicut te colimus;
Per tuas semitas
duc nos quo tendimus,
Ad lucem quam inhabitas.
Amen.

Brood van de engelen
wordt het brood van mensen;
Het brood van de hemel maakt
een einde aan de schaduwen:
O, groot wonder!
dienaren, arm en nederig
nuttigen hun Heer.
U, God, drievuldig en één
zie, wij bidden U:
Kom ons zo bezoeken,
zoals wij U vereren,
leid ons langs Uw weg
waarheen wij willen gaan,
naar het licht dat Uw woning is.
Amen.

Gebed over de gaven:

Veel meer dan met woorden
heeft Jezus zichzelf gegeven tot leven voor elke mens,
als gebroken brood en gedeelde wijn.
Zij blijven tot op vandaag
het levende getuigenis van zijn liefde.
Wij bidden U, Vader, aanvaard deze gaven.
Wij bieden ze U aan als een teken van onze bereidheid
te leven in het licht van de Verrezen Heer.
Laat deze paasviering ons kracht geven tot eeuwig leven.
Dit vragen wij U door Christus, onze Heer. Amen.

Groot Dankgebed:

U danken wij, Heer God,
omdat U tot ons komt in het licht van de paaskaars,
in het water dat gezegend werd,
in de verrijzenis van Jezus, uw Zoon.
Voorgoed heeft Hij de dood ontwapend en gedood.
Hij is opgestaan ten leven
en alles heeft Hij nieuw gemaakt.
Vreugde om het paasfeest vervult ons,
en daarom bidden wij met zo velen in de hemel en op aarde: **Heilig, ...**

Roep ons op, Vader,
om heilig en goed te zijn zoals het uw wil is geweest
op de dag dat U de mens geschapen hebt;
dat wij worden zoals U:
liefde die de wereld schept en draagt
en die zo rijk is dat zij overstroomt in allen.

Roep ons op,
tot gehoorzaamheid en nederigheid;
doe ons luisteren, maak ons aandachtig
voor het Woord van Jezus Christus,
die Mens geworden is om U te dienen,
die gehoorzaam was tot het uiterste
en daarom,
sinds zijn dood, verrijzenis en hemelvaart

verheerlijkt wordt door allen die zijn naam dragen.

Roep ons op door uw scheppend Woord, Vader,
tot kracht en sterkte,
dat wij elkaar elke dag opnieuw
kunnen bezielen en dragen,
zoals U ons draagt en in leven houdt;
dat wij, zoals uw Zoon, een steun kunnen zijn
voor alle zwakken en eenzamen op onze weg;
dat wij, gesterkt door zijn Woord en Brood,
elkaar kunnen dragen in uren van nood,
als ons kruis zwaar wordt en wij hulp nodig hebben.
Roep ons op, Vader, tot één gemeenschap
door deel te hebben aan
het lichaam en het bloed van uw Zoon.

Roep ons tot gemeenschap met Hem
in het brood dat Hij dankbaar heeft gebroken
met de woorden:

INSTELLINGSWOORDEN

Dit is de kern van ons geloof:
Als wij dan eten van dit Brood en drinken uit deze Beker
verkondigen wij de dood des Heren totdat Hij komt.

Roep ons op, God van liefde,
tot dankbaarheid voor de gemeenschap met U,
met elkaar en met alle mensen
die ons tot hier hebben geleid;
die nog met ons meegaan in geloof, hoop en liefde,
of die ons blijven begeleiden
vanuit uw heerlijkheid
waarheen zij ons zijn voorgegaan.

Roep ons op, Vader,
tot de volle menselijkheid van uw Zoon Jezus Christus,
die de zieken geneest,
de zonden vergeeft,
de hongerigen spijzigt,
de kleinen tot zich roept,
en voor iedereen woorden heeft van eeuwig leven;
die ons zijn Geest zendt om de weg vrij te maken
naar vrede en geluk onder de mensen.
Daarvoor blijven wij U danken en verheerlijken:
met en door Christus, de Heer,
vandaag en alle dagen die U ons geeft. Amen.

Onze Vader:

Met Pasen gaan wij, als gedoopten,
allen tezamen hand in hand op weg naar morgen.
Onze Vader,...

Als wij de steen van onmacht weggrollen,
wegrollen van ons eigen graf,
weg van het graf van anderen,
en blijven geloven dat het kan:

een nieuwe hemel en een nieuwe aarde,
een toekomst zonder einde...
dan mogen we vertrouwvol uitzien
naar de komst van de Levende,
Jezus, Messias, uw Zoon. **Want van U is het koninkrijk...**

Vredeswens:

Met Pasen zien wij dat het onmogelijke toch mogelijk wordt:
het leven is niet stuk te krijgen, liefde en vrede zijn mogelijk !
Heer Jezus, door uw trouw tot het einde, schenkt U ons het leven.
Uw vrede wenst U ons toe.

Stem ons dan af op vrede en geluk voor iedereen, in uw naam.

De vrede van de Heer zij altijd met u.

Geef elkaar een teken van deze vrede. (Frans Nierinck)

Lam Gods

Communie

Lied: Looft God de Heer (ZJ 415)

<https://www.youtube.com/watch?v=yYUanVWy09I>

Refrein: Alleluia, alleluia, alleluia!

Looft God de Heer, 't is welgedaan,
zijn Woord is door de dood gegaan,
het Licht is waarlijk opgestaan, alleluia! *Refrein*

De steen die op de wereld lag,
het zwaar gebod dat aanstoot gaf
is weggewenteld van het graf, alleluia. *Refrein*

De boom des levens staat geplant,
het water stroomt ter rechterkant
want Jezus kreeg de overhand, alleluia. *Refrein*

Zijn Woord is melk en honing goed,
en meer dan welke koning doet
geeft Hij een land van overvloed, alleluia. *Refrein*

Slotgebed:

Wij bidden om het licht van Pasen,
om het licht en het vuur,
dat Jezus in ons midden heeft ontstoken.

Wij bidden om licht
voor de wijde wereld en voor de plaats waar we wonen:
nieuw licht,
overal waar de stoppen van de hoop zijn doorgeslagen,

nieuw geloof,
overal waar mensen zich terugtrekken

en niet meer geloven dat de vrede
het winnen zal van de oorlog,

nieuwe liefde,
overall waar de aandacht voor elkaar is verflauwd,
nieuwe ogen,
overall waar mensen het niet meer zien zitten
en op elkaar zijn uitgekeken.

Wij bidden om licht,
overall waar duisternis en dood
het leven hebben aangevreten,
van het grote moorden tot het kleine handgemeen,
van de grote honger tot het kleine randbestaan,
van het grote wantrouwen tot ieders gebrek aan mededogen.

Wij bidden om licht,
wij bidden om Christus, de nieuwe mens.
Dat Hij mag verrijzen in elk van ons
en in die ene wereld van alle mensen samen. Amen.

Zegen en zending:

Jezus is niet te vinden in het graf
maar wel onderweg, in ons midden,
in mensen die Hem al weldoende nabij brengen,
die anderen oprichten uit ziekte en zonde,
uit angst en vertwijfeling.
Tot deze paasopdracht worden wij gezonden en gezegend
in de naam van + de Vader, de Zoon en de H. Geest. Amen.

Dessertje:

Jullie vragen:
wat is de verrijzenis van de doden?
Ik weet het niet.

Jullie vragen:
wanneer is de verrijzenis van de doden?
Ik weet het niet.

Jullie vragen:
bestaat er een verrijzenis van de doden?
Ik weet het niet.

Jullie vragen:
bestaat er dan geen verrijzenis van de doden?
Ik weet het niet.

Ik weet alleen maar
waar jullie niet naar vragen:
de verrijzenis van de levenden.

Ik weet alleen maar
waartoe Hij ons roept:
tot verrijzenis hier en nu. (Kurt Marti)

Ik kom naar jou
in Galilea